

Repertoriumnummer 2022/
Datum van uitspraak 15 september 2022
Rolnummer 2021/AB/314
Beslissing waartegen beroep 19/948/A

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

REVOIR PARIS nv, ON 0658.742.539, met zetel te 3040 Huldenberg, Onderbosstraat 27,
appellante, vertegenwoordigd door mr.

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, ON 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein 11, geïntimeerde, vertegenwoordigd mr.

Na beraad spreekt het arbeidshof Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis uitgesproken door de 5^e kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 15 maart 2021, met algemeen rolnummer 19/948/A,
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 19 april 2021,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

I. Feiten

I.1

De bv Tegel Concept, met ondernemingsnummer 0448.603.917, werd, aanvankelijk onder de vorm en benaming bvba 't Huldenbergs Tegelhuisje, op 28 november 1992 opgericht door de heer B. V. en mevrouw I. V.

De heer B. V. is tot op heden de enige zaakvoerder/bestuurder.

Vanaf 22 april 2015 vestigde de vennootschap haar zetel te 3090 Overijse, Brusselsesteenweg 319. Sinds 6 juni 2019 is de zetel gevestigd te 3040 Huldenberg, Onderbosstraat 27.

Het bedrijf heeft toonzalen (vestigingseenheden) in Overijse, Leuven, Zaventem,...

De toonzaal te 1932 Zaventem is gelegen op de Leuvensesteenweg 288.

Wat haar BTW-activiteiten betreft, is de bv Tegel Concept actief onder de Nacebelcodes 46.735 (groothandel in vloer- en wandtegels), 47.523 (detailhandel in wand- en vloertegels in gespecialiseerde winkels) en 47.521 (bouwmarkten en andere doe-het-zelfzaken in bouwmaterialen, algemeen assortiment).

Wat haar RSZ-activiteiten betreft, is de bv Tegel Concept actief onder de Nacebelcode 47.523 (detailhandel in wand- en vloertegels in gespecialiseerde winkels).

I.2

De nv Revoir Paris, met ondernemingsnummer 0658.742.539, werd op 5 juli 2016 opgericht door de heer B. V., de heer F. F. en mevrouw K. N., die allen tot bestuurders werden benoemd.

De vennootschap vestigde haar zetel te 1932 Zaventem, Leuvensesteenweg 288. Thans is de zetel gevestigd te 3040 Huldenberg, Onderbosstraat 27.

De raad van bestuur benoemde de heer B. V. tot voorzitter, alsook, samen met de heer F. F., tot afgevaardigd bestuurder belast met het dagelijks bestuur en de (algemene) vertegenwoordiging ervan. Mevrouw K. N. nam nadien ontslag als bestuurder.

Het doel van de vennootschap betreft voornamelijk industriële vertegenwoordiging in keramische tegels en natuursteen; groot- en kleinhandel in en im- en export van vloer- en wandtegels in keramiek en natuursteen, bouwmaterialen, enz.

Wat haar BTW-activiteiten betreft, is de nv Revoir Paris sinds 5 juli 2016 actief onder de Nacebelcodes 46.735 (groothandel in vloer- en wandtegels) en 47.523 (detailhandel in wand- en vloertegels in gespecialiseerde winkels).

Wat haar RSZ-activiteiten betreft, is de nv Revoir Paris sinds 1 augustus 2017 actief onder de Nacebelcode 47.529 (detailhandel in overige bouwmaterialen in gespecialiseerde winkels).

I.3

Mevrouw G. M. trad op 2 oktober 2017 als commercieel bediende in dienst bij de nv Revoir Paris. Het betrof hier een eerste aanwerving.

De tweede aanwerving dateert van 16 juli 2018 (en niet 1 januari 2018). Op die datum werd de heer J. V. bij de nv Revoir Paris in dienst genomen als administratief bediende.

Het sociaal secretariaat van de werkgever maakte bij de loonberekeningen van deze werknemers gebruik van de regeling inzake doelgroepvermindering 'eerste aanwervingen', zoals omschreven in de programmawet (I) van 24 december 2002.

Bij beslissing van 11 juli 2019 oordeelde de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) dat de bv Tegel Concept en de nv Revoir Paris eenzelfde technische bedrijfseenheid uitmaken, waardoor het recht op doelgroepvermindering voor de eerste en tweede aanwerving van respectievelijk 2 oktober 2017 en 1 januari 2018 (lees 16 juli 2018) zich niet heeft geopend, omdat deze aanwervingen geen meer-tewerkstelling inhielden.

Op grond hiervan besloot de RSZ tot schrapping over te gaan van de doelgroepvermindering voor de eerste en tweede aanwerving en dit voor alle kwartalen waarin deze werden toegepast vanaf het vierde kwartaal 2017.

Het bericht van wijziging der bijdragen, waarbij de nv Revoir Paris door de RSZ werd aangevaard tot betaling, dateert van 26 juli 2019.

De nv Revoir Paris betaalde de gevorderde bedragen onder voorbehoud, hoewel zij van oordeel blijft gerechtigd te zijn op doelgroepvermindering voor de eerste en tweede aanwerving.

Om het geschil beslecht te zien, wendde de nv Revoir Paris zich tot de arbeidsrechtbank.

II. Procedure in eerste aanleg

De procedure werd voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel ingeleid bij dagvaarding van 14 augustus 2019.

De zaak is gekend onder het algemeen rolnummer 19/948/A.

De vordering van de nv Revoir Paris strekte ertoe voor recht te zeggen dat:

- de bestreden beslissing van de RSZ van 11 juli 2019 niet naar recht verantwoord is;
- zij moet beschouwd worden als nieuwe werkgever conform artikel 342 van de programmawet (I) van 24 december 2002 en bijgevolg aanspraak kan maken op de door de RSZ geweigerde doelgroepverminderingen;
- de RSZ gehouden is om binnen 30 dagen na betekening van het tussen te komen vonnis over te gaan tot terugbetaling van de door de nv Revoir Paris onder voorbehoud van alle rechten aan de RSZ overgemaakte bedragen in uitvoering van de bestreden beslissing;
- de RSZ veroordeeld moet worden tot de kosten van het geding.

De Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel verklaarde, bij vonnis van 15 maart 2021, de vordering van de nv Revoir Paris ontvankelijk maar ongegrond; zij werd vervolgens veroordeeld tot het betalen aan de RSZ van een bedrag van 113,49 euro, alsook tot de kosten van het geding.

De nv Revoir Paris voelde zich gegriefd door het vonnis van de eerste rechters, reden waarom deze partij hoger beroep heeft ingesteld bij het arbeidshof.

III. Procedure in hoger beroep

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 19 april 2021, stelde de nv Revoir Paris hoger beroep in tegen het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 15 maart 2021.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 2021/AB/314.

Bij beschikking van 24 juni 2021 legde het arbeidshof Brussel de conclusietermijnen en de rechtsdag vast (artikel 747, §2 Ger. W.).

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 19 januari 2022, vordert de nv Revoir Paris:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 15 maart 2021 te vernietigen en, opnieuw recht doende, haar oorspronkelijke vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- te zeggen voor recht dat de beslissing van de RSZ van 11 juli 2019 niet naar recht verantwoord is;
- te zeggen voor recht dat de nv Revoir Paris moet worden beschouwd als nieuwe werkgever conform artikel 342 van de programmawet (I) van 24 december 2002 en bijgevolg aanspraak kan maken op de door de RSZ geweigerde doelgroepverminderingen;
- te zeggen voor recht dat de RSZ gehouden is om binnen 30 dagen na betekening van het tussen te komen arrest over te gaan tot terugbetaling van de door de nv Revoir Paris onder voorbehoud van alle rechten aan de RSZ overgemaakte bedragen in uitvoering van de bestreden beslissing van 11 juli 2019;
- de RSZ te veroordelen tot de kosten van het geding.

Bij (synthese)besluiten, neergelegd ter griffie op 5 april 2022, vordert de RSZ het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren; de nv Revoir Paris af te wijzen en te veroordelen tot de kosten.

De partijen hebben hun grieven en middelen voor het arbeidshof Brussel uiteengezet op de openbare terechtzitting van 16 juni 2022.

Het arbeidshof sloot de debatten en nam de zaak in beraad om uitspraak te doen.

IV. Bespreking

IV.1 Ontvankelijkheid

IV.1.1

Het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel dateert van 15 maart 2021.

Het vonnis werd kennelijk niet betekend.

De nv Revoir Paris tekende, bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 19 april 2021, hoger beroep aan tegen het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 15 maart 2021.

Het hoger beroep werd ingesteld binnen de termijn voorzien in artikel 1051 Ger.W.

Het verzoekschrift voldoet aan de vormvoorwaarden van artikel 1057 Ger.W.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm. Het is ontvankelijk, d.w.z. dat het kan worden onderzocht en beoordeeld.

IV.2 Gegrontheid

V.2.1

De regeling van de doelgroepenvermindering ‘eerste aanwervingen’ is uitgewerkt in de programmawet (I) van 24 december 2002, alsook in het koninklijk besluit van 16 mei 2003. Ze is bedoeld als ondersteuning voor startende werkgevers.

Wat de doelgroepvermindering ‘eerste aanwervingen’ betreft, bepaalt de programmawet (I) van 24 december 2002:

Artikel 335

“De werkgevers die werknemers tewerkstellen die onderworpen zijn aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, kunnen voor elk van de bedoelde werknemers van een trimestriële doelgroepvermindering genieten zodra ze aan de voorwaarden van onderhavige wet voldoen.”

Artikel 342

“Voor zover ze kunnen beschouwd worden als nieuwe werkgevers, kunnen de werkgevers bedoeld in artikel 335 aanspraak maken op een doelgroepvermindering tijdens een aantal kwartalen, die gespreid zijn over een periode van een aantal kwartalen, voor eerste aanwervingen van werknemers, en met name voor maximaal zes werknemers.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de periode waarin de vermindering wordt toegekend en de periode waarin de vermindering moet worden uitgeput.”

Artikel 343

“§ 1

Als nieuwe werkgever van een eerste werknemer wordt beschouwd een werkgever die nooit onderworpen is geweest aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, voor de tewerkstelling van werknemers andere dan leerlingen, dienstboden, deeltijds leerplichtigen en gelegenhedenarbeiders bedoeld in artikel 2/1 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders of die, sedert ten minste vier opeenvolgende kwartalen die het kwartaal van indienstneming voorafgaan, hieraan niet meer onderworpen waren.

§ 2. Als nieuwe werkgever van een tweede werknemer wordt beschouwd een werkgever die sedert ten minste vier opeenvolgende kwartalen die het kwartaal van indienstneming van een tweede werknemer voorafgaan, niet onderworpen is geweest aan de voornoemde wet van 27 juni 1969, voor de tewerkstelling van meer dan één werknemer andere dan leerlingen, dienstboden, deeltijds leerplichtigen en gelegenhedenarbeiders bedoeld in artikel 2/1 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. (...).”

Artikel 344

“De in artikel 343 bedoelde werkgever geniet niet van de bepalingen van dit hoofdstuk indien de nieuw in dienst genomen werknemer een werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indienstneming in dezelfde technische bedrijfseenheid werkzaam geweest is.”

IV.2.2

Artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002, zoals verschenen in het Belgisch Staatsblad van 31 december 2002, bepaalde dat onder ‘technische bedrijfseenheid’ moet worden verstaan “*de technische bedrijfseenheid als bepaald in artikel 14, §2, b van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven*” (Parl. St., Kamer, 2002-2003, doc. 50 - 2124/001, Memorie van Toelichting, p. 172.; doc. 50 - 2124/002, p. 712; doc. 50 - 2124/032, p. 151).

Artikel 14, §2, b van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven stelt dat:

“b) meerdere juridische entiteiten vermoed worden, tot het tegendeel wordt bewezen, een technische bedrijfseenheid te vormen, indien het bewijs kan worden geleverd:

- (1) dat ofwel deze juridische entiteiten deel uitmaken van eenzelfde economische groep of beheerd worden door eenzelfde persoon of door personen die onderling een economische band hebben, ofwel deze juridische entiteiten éénzelfde activiteit hebben of activiteiten die op elkaar afgestemd zijn;*
- (2) en dat er elementen bestaan die wijzen op een sociale samenhang tussen deze juridische entiteiten, zoals met name een gemeenschap van mensen verzameld in dezelfde gebouwen of in nabije gebouwen, een gemeenschappelijk personeelsbeheer, een gemeenschappelijk personeelsbeleid, een arbeidsreglement of collectieve arbeidsovereenkomsten die gemeenschappelijk zijn of die gelijkaardige bepalingen bevatten.*

Wanneer het bewijs wordt geleverd van één van de voorwaarden bedoeld in (1) en het bewijs van bepaalde elementen bedoeld in (2), zullen de betrokken juridische entiteiten beschouwd worden als vormend een enkele technische bedrijfseenheid behalve indien de werkgever(s) het bewijs levert(en) dat het personeelsbeheer en -beleid geen sociale criteria aan het licht brengen, kenmerkend voor het bestaan van een technische bedrijfseenheid in de zin van artikel 14, § 1, tweede lid, 1°”.

Artikel 14, §1 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven omschrijft een ‘onderneming’ als “*technische bedrijfseenheid, bepaald (in het kader van deze wet) op grond van de economische en sociale criteria; in geval van twijfel primeren de sociale criteria*”.

Met artikel 50 van de programmawet van 22 december 2003 werd de verwijzing naar de wet van 20 september 1948 geschrapt uit de definitie van wat onder ‘technische bedrijfseenheid’ moet worden begrepen “*aangezien artikel 14 van deze wet niet zomaar toepasbaar kan ge-*

maakt worden voor de definiëring van nieuwe werkgevers". Er wordt hierbij verwezen naar *"de nodige ervaring van de RSZ voor het hanteren van het begrip technische bedrijfseenheid"* (Parl. St., Kamer, 2003-2004, doc. 51 - 0473/001, Memorie van Toelichting, artikel 50, p. 34). Het is de wil van de wetgever geweest om in het kader van de te behandelen materie, m.n. de bijdragevermindering voor bepaalde doelgroepen, een ruime draagwijdte te verlenen aan het begrip technische bedrijfseenheid, op basis van een breed assortiment aan economische en sociale indicatoren (Cass., 12 november 2007, S.060108.N, www.juportal.be). Het is niet zo dat de sociale criteria hierbij doorslaggevend moeten zijn.

De rechtspraak die de omschrijving van het begrip 'technische bedrijfseenheid' – en inzonderheid de sociale en economische criteria die aan dat begrip ten grondslag liggen – uitsluitend spiegelt aan artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, kan geen ijkpunt zijn in het voorliggend geschil.

De criteria die de RSZ hanteert om tot het bestaan van een 'technische bedrijfseenheid' te besluiten, zijn gesteund op het antwoord van de minister van Sociale Zaken op de vraag nummer 676 van de heer Filip Anthuenis van 5 oktober 1998 tot het geven van een invulling van de niet nader omschreven term (*Bull. N151*, Vr. en Antw., Kamer, zittingsperiode 49, 1998-1999, vraag nr. 676 van de heer Filip Anthuenis van 5 oktober 1998, p. 20583-20585).

Het arbeidshof kan zich vinden in de door de RSZ gehanteerde criteria.

Het Hof van Cassatie stelt dat voor de toepassing van artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002 het bestaan van een technische bedrijfseenheid bepaald moet worden op grond van sociale en economische criteria, wat betekent dat nagegaan moet worden of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld, sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin in de loop van de twaalf maanden voorafgaand aan zijn indiensttreding een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt (Cass., 29 april 2013, *JTT*, 2013, 304; Cass., 21 februari 2018, *JTT*, 325).

De ruime draagwijdte van het begrip technische bedrijfseenheid heeft o.a. tot doel te vermijden dat een loutere wijziging van het juridisch statuut van de werkgever, zonder reële werkgelegenheidsschepping, recht geeft op het voordeel van de vermindering (Cass. 19 mei 2003, *RW*, 2003-04, 1418). De reële werkgelegenheidsschepping wordt beoordeeld zonder dat hierbij onderscheid wordt gemaakt naar gelang het statuut van de werknemers of de aard van het door hen verricht werk (Cass., 10 december 2017, S.070036.N, www.juportal.be).

Het Hof van Cassatie heeft recentelijk bevestigd dat een nieuwe indienstneming, als bedoeld in artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002, geen recht geeft op doelgroepvermindering wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping.

Om te bepalen of de nieuw in dienst genomen werknemer een werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indienstneming in dezelfde technische bedrijfseenheid werkzaam is geweest, moet een vergelijking worden gemaakt tussen het personeelsbestand van de technische bedrijfseenheid op het ogenblik van de indienstneming van de nieuwe werknemer enerzijds en het maximale personeelsbestand van de technische bedrijfseenheid in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan die indienstneming anderzijds. Enkel wanneer het personeelsbestand van de technische bedrijfseenheid op het ogenblik van de indienstneming van de nieuwe werknemer is toegenomen en aan de overige wettelijke vereisten is voldaan, zal de doelgroepvermindering verworven zijn (Cass., 13 mei 2019, S.18.0039.N, www.juportal.be).

IV.2.3

De RSZ houdt voor dat de nv Revoir Paris op grond van artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002 niet gerechtigd is op een doelgroepvermindering voor de eerste en tweede aanwerving op respectievelijk 2 oktober 2017 en 1 januari 2018 (lees 16 juli 2018) omdat de in dienst genomen werknemers andere werknemers vervangen die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan hun indiensttreding werkzaam zijn geweest bij de bv Tegel Concept, die samen met de nv Revoir Paris dezelfde technische bedrijfseenheid uitmaakt. De eerste en tweede aanwerving maken m.a.w. geen meer-tewerkstelling uit.

De RSZ draagt de bewijslast wanneer hij zich op artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002 beroept om het recht op doelgroepvermindering ‘eerste aanwervingen’ niet toe te staan aan de werkgevers die, op het niveau van een juridische entiteit, aan de voorwaarden voldoen om te genieten van de trimestriële doelgroepvermindering.

Het voorgaande sluit niet uit dat diegene die iets aanvoert daarvan het bewijs moet leveren (art. 870 Ger.W.).

In elk geval zijn de partijen gehouden mee te werken aan de bewijsvoering (art. 8.4, Boek VIII, nieuw B.W.).

Het arbeidshof dient, op basis van de voornoemde verdeling van de bewijslast, op concrete wijze te onderzoeken of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemers worden

tewerkgesteld (i.c. de nv Revoir Paris) sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarmee het een technische bedrijfseenheid vormt (i.c. de bv Tegel Concept) en waarin, in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indiensttredingen, werknemers werkzaam zijn geweest die ze vervangen (Cass., 12 november 2007, S.060108.N, www.juportal.be).

Of twee of meer entiteiten eenzelfde technische bedrijfseenheid vormen, dient te worden onderzocht op het ogenblik dat de werknemer voor wie een werkgever de doelgroepvermindering aanvraagt in dienst wordt genomen door die werkgever (Cass., 18 oktober 2021, S.21.0013.N, www.jurportal.be).

IV.2.4

Het arbeidshof stelt, wat het bestaan van eenzelfde technische bedrijfseenheid betreft, het volgende vast:

- De nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept hadden, op het ogenblik van de eerste en tweede aanwerving, dezelfde bestuurder, m.n. de heer B. V.

De heer B. V. is naast enige zaakvoerder/bestuurder van de bv Tegel Concept, ook voorzitter van de raad van bestuur en afgevaardigd bestuurder van de nv Revoir Paris.

- De nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept oefenen dezelfde, gelijkaardige, minstens aanvullende activiteiten uit vermits beide bedrijven actief zijn in de groot- en detailhandel in vloer- en wandtegels (Nacebelcodes 46.735 en 47.523).

Het maatschappelijk doel van beide vennootschappen betreft in belangrijke mate groot- en kleinhandel in en im- en export van vloer- en wandtegels in keramiek en natuursteen, bouwmaterialen, enz.

- De zetel van de nv Revoir Paris is gevestigd te 1932 Zaventem, Leuvensesteenweg 288. Het betreft hier hetzelfde adres waar één van de vestigingseenheden (toonzaal) van de bv Tegel Concept is gelegen.

Thans zijn beide vennootschappen gevestigd te 3040 Huldenberg, Onderbosstraat 27, op het privaat adres van de heer B. V.

IV.2.5

Uit al het voorgaande, kan worden afgeleid dat de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept economisch met elkaar verweven zijn.

Er is sprake van een economische verwevenheid wanneer de activiteiten van de juridische entiteiten dezelfde, gelijkaardig en/of complementair zijn. De economische activiteiten van de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept zijn identiek, gelijkaardig, minstens aanvullend en/of complementair van aard. Beide juridische entiteiten zijn actief in de handel van vloer- en wandtegels. Hun maatschappelijk doel betreft groot- en kleinhandel in en im- en export van vloer- en wandtegels in keramiek en natuursteen, bouwmaterialen, enz. Beide voeren activiteiten uit in het kader van de groot- en kleinhandel. Voor zover de nv Revoir Paris een “tegelproducent” zou zijn en de bv Tegel Concept eerder een verkoper van vloer- en wandtegels, zijn beide minstens aanvullend en/of complementair, temeer de door de nv Revoir Paris geproduceerde vloer- en wandtegels in de vestigingseenheden (toonzaalen) van de bv Tegel Concept worden tentoongesteld en verkocht.

De economische verwevenheid blijkt ook uit het gegeven dat de zetel van de nv Revoir Paris een tijdlang gevestigd is geweest op hetzelfde adres waar de bv Tegel Concept een toonzaal heeft, m.n. te 1932 Zaventem, Leuvensesteenweg 288. Het delen van hetzelfde gebouw impliceert synergieën tussen beide bedrijven. De economische verwevenheid blijkt bovendien uit de vaststelling dat mevrouw G. M., alsook alle overige werknemers van de nv Revoir Paris, tewerkgesteld zijn op de zetel van de bv Tegel Concept te 3090 Overijse, Brusselsesteenweg 319 (stukken 7-8, bundel appellante). Hierbij moest mevrouw G. M., volgens haar jobomschrijving, constructief samenwerken met de ‘interne sales’, waaronder de verkopers van de bv Tegel Concept (stuk 7, bundel appellante). Al het voorgaande wijst op een duidelijke economische verwevenheid tussen beide vennootschappen. Dat mevrouw G. M. voornamelijk in het buitenland zou hebben gewerkt, kan, voor zover van belang, niet worden afgeleid uit de zeer beperkte declaraties van reis- en verblijfskosten, waarvan niet zeker is dat ze daadwerkelijk aan haar kunnen worden toegeschreven (stukken 9-10, bundel appellante).

Het bestuur en het beleid van de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept zijn in aanzienlijke mate in handen van de heer B. V. Hij is, enerzijds, de enige zaakvoerder/bestuurder van de bv Tegel Concept en, anderzijds, de voorzitter van de raad van bestuur en de afgevaardigd bestuurder/vertegenwoordiger van de nv Revoir Paris. Gelet op zijn leidinggevende mandaten en zijn ervaring in de sector speelt hij tot op heden een centrale rol en oefent hij een doorslaggevende invloed uit op de beleidslijnen, het management en de sociaaleconomische beslissingen van beide bedrijven. Zonder zijn goedkeuring kan in geen van beide entiteiten een belangrijke beslissing worden genomen. Het bestuur en het beleid van de nv Revoir Pa-

ris en de bv Tegel Concept zijn duidelijk op elkaar afgestemd, zoals bijvoorbeeld ook blijkt uit de keuze voor de plaats van de zetel van de nv Revoir Paris. Aanvankelijk was de zetel gevestigd op het adres van de vestigingseenheid (toonzaal) van de bv Tegel Concept te Zaventem, naderhand vestigden beide vennootschappen hun zetel op het privaat adres van de heer B. V. te 3040 Huldenberg, Onderbosstraat 27.

Ook op commercieel-organisatorisch vlak zijn beide entiteiten sterk met elkaar verweven aangezien de bv Tegel Concept instaat voor de verkoop van producten van de nv Revoir Paris. Deze commercieel-organisatorische verwevenheid tussen deze entiteiten wordt bevestigd doordat alle werknemers van de nv Revoir Paris, waaronder mevrouw G. M. (commercieel manager) en de heer J. V. (sales), worden tewerkgesteld op de (toenmalige) zetel van de bv Tegel Concept, m.n. te 3090 Overijse, Brusselsesteenweg 319, alwaar de heer B. V., als zaakvoerder van de bv Tegel Concept, zijn kantoor heeft (stukken 7-8, bundel appellante).

IV.2.6

Het argument dat de nv Revoir Paris nog andere activiteiten uitoefent (productie en ontwerp van vloer- en wandtegels in het buitenland) en/of in een ruimere regio actief is dan de bv Tegel Concept (m.n. internationaal), doet geen afbreuk aan de economische verbondenheid die tussen beide vennootschappen bestaat. Bij de beoordeling van de economische verwevenheid is immers niet vereist dat *alle* (hoofd-)activiteiten van de entiteiten exact dezelfde zijn; het volstaat dat hun activiteiten deels aanvullend of complementair zijn. Dat is in casu duidelijk het geval. Beide bedrijven zijn actief als groot- en detailhandel in vloer- en wandtegels (Nacebelcodes 46.735 en 47.523), alsook worden de door de nv Revoir Paris geproduceerde vloer- en wandtegels tentoongesteld en verkocht in de toonzalen van de bv Tegel Concept. Ook de regio waar beide actief zijn, moet niet identiek zijn. Het gegeven dat beide bedrijven actief zijn in andere en/of ruimere regio's (nationaal versus internationaal) sluit het bestaan van een economische verwevenheid niet uit. Vast staat dat beide bedrijven sterkt gericht zijn op de Belgische markt voor de verkoop van hun vloer- en wandtegels, zodat er zowel geografisch als wat doelpubliek betreft een voldoende verbondenheid tussen beide bestaat.

Al het voorgaande doet het arbeidshof besluiten tot het bestaan van een sterke economische verwevenheid tussen de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept.

IV.2.7

De nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept zijn ook sociaal met elkaar verweven.

Hierbij moet onderlijnd worden dat niet de eigenlijke sociale samenhang, maar slechts elementen die wijzen op een sociale samenhang moeten worden aangetoond (M. Van Putten, *Het arbeidsrecht en de onderneming - Proeve tot (meta)juridisch onderzoek naar de betekenissen van arbeid en onderneming in en voor het arbeidsrecht als elementen voor een geactualiseerde reconstructie van dat recht*, Intersentia, Antwerpen, 2009, 250).

Er is sprake van sociale samenhang als in onderscheiden entiteiten minstens één gemeenschappelijk persoon werkzaam is (als werknemer, als beheerder,...) (*Bull. B150*, Vr. en Antw., Kamer, zittingsperiode 49, 1998-1999, vraag nr. 676 van de heer Filip Anthuenis van 5 oktober 1989).

Zoals gezegd, hebben de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept eenzelfde oprichter-bestuurder. De heer B. V. stond als oprichter aan de wieg van beide vennootschappen. Vanaf hun oprichting neemt hij in beide leidinggevende mandaten op en oefent hij een doorslaggevende invloed uit op de beleidslijnen, het management en de sociaaleconomische beslissingen van beide bedrijven. Zo is de heer B. V., enerzijds, de enige zaakvoerder/bestuurder van de bv Tegel Concept en, anderzijds, de voorzitter van de raad van bestuur en de afgevaardigd bestuurder/vertegenwoordiger van de nv Revoir Paris.

Het voor handen zijn van een gemeenschappelijke bestuurder wijst op een duidelijke sociale verwevenheid tussen de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept.

De elementen die in artikel 14, §2, b), (2) van de wet van 20 september 1948 wijzen op een sociale samenhang zijn, in tegenstelling tot wat de nv Revoir Paris voorhoudt, niet bepalend. Dat blijkt duidelijk uit artikel 50 van de programmawet van 22 december 2003 die de verwijzing naar de wet van 20 september 1948 heeft geschrapt uit de definitie van wat onder 'technische bedrijfseenheid' moet worden begrepen "*aangezien artikel 14 van deze wet niet zomaar toepasbaar kan gemaakt worden voor de definiëring van nieuwe werkgevers*" (*Parl. St.*, Kamer, 2003-2004, doc. 51-0473/001, Memorie van Toelichting, artikel 50, p. 34).

De vaststelling dat de RSZ niet heeft onderzocht of er nog bijkomende elementen zijn die wijzen op een sociale samenhang tussen de vennootschappen (sociaal secretariaat, toepasselijke cao's, sociale documenten, enz....) kan niet verhinderen dat er thans afdoende elementen voorhanden zijn die wijzen op een sociale samenhang tussen de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept.

De bewering dat de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept een substantieel ander cliënteel zouden hebben, komt ongeloofwaardig en artificieel voor. De door de nv Revoir Paris gepro-

duceerde vloer- en wandtegels worden tentoongesteld en verkocht in de Belgische toonzalen van de bv Tegel Concept, wat impliceert dat de Belgische particulieren interessante afnemers zijn. Bovendien zijn beide bedrijven, volgens de gegevens van de Kruispuntbank der Ondernemingen, actief in de groot- en kleinhandel (detailhandel) van vloer- en wandtegels. Als kleinhandel leveren de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept vloer- en wandtegels voor persoonlijk gebruik aan de consument. De voorgehouden opdeling van het cliënteel moet dan ook worden gerelativeerd, temeer beide bedrijven gericht zijn op de algemene Belgische markt. In alle geval is het, gelet op de reeds vastgestelde sociale en economische verwevenheid, niet doorslaggevend dat beide vennootschappen een verschillend cliënteel zou hebben (Belgische particulieren versus buitenlandse professionelen).

Het gebruik van een gemeenschappelijk gebouw (burelen) te Zaventem wijst op een sociale verwevenheid, omdat het personeel hierdoor regelmatig contact heeft.

Hoewel de werknemers van de nv Revoir Paris werkzaam zijn op het hoofdkantoor van de bv Tegel Concept te Overijse wordt, volgens de appellante, niet hetzelfde bedrijfsmateriaal gebruikt (andere dan infrastructuur). Hieraan kan ernstig getwijfeld worden. In alle geval doet de afwezigheid van een gezamenlijk gebruik van bedrijfsmateriaal geen afbreuk aan de reeds vastgestelde sociale en economische verwevenheid tussen beide entiteiten.

Al het voorgaande doet het arbeidshof besluiten dat er tussen de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept een sterke sociale verwevenheid bestaat.

IV.2.8

Het arbeidshof besluit dat de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept sociaal en economisch sterk met elkaar verweven zijn, zodat ze eenzelfde technische bedrijfseenheid uitmaken als bedoeld in artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002.

IV.2.9

Conform artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002 opent het recht op doelgroepvermindering 'eerste aanwervingen' zich *niet* wanneer de nieuw in dienst genomen werknemer een werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indiensttreding in eenzelfde technische bedrijfseenheid werkzaam is geweest.

Er is sprake van een 'vervanging' van de ene werknemer door de andere, als bedoeld in artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002, wanneer er, in de referentieperiode, geen netto aangroei is van het personeelsbestand in dezelfde technische bedrijfseenheid. Er is dus geen gerechtigheid op doelgroepvermindering wanneer de nieuwe werkneme-

mer niet bovenop het bestaand personeel komt (omdat hij een andere werknemer vervangt). De doelgroepvermindering kan daarentegen wel worden toegestaan indien de nieuw aangeworven werknemer een werkelijke netto aanwerving uitmaakt bovenop het bestaande personeel (Cass., 13 mei 2019, C.18.0039.N, conclusie advocaat-generaal Vanderlinden, www.juportal.be; E. Poelman, *Doelgroepvermindering*, SPS, Wolters-Kluwer, 2017, 17; Arbh. Antwerpen, afdeling Hasselt, 26 januari 2018, 2017/AH/84, onuitgeg.).

Het arbeidshof merkt, wat de eerste en tweede aanwerving in de nv Revoir Paris betreft, het volgende op:

- De nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept maken wegens hun sociale en economische verwevenheid eenzelfde technische bedrijfseenheid uit als bedoeld in artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002.
- De vraag of er sprake is van enige reële werkgelegenheidsschepping wordt niet beoordeeld vanuit de toestand van de afzonderlijke juridische entiteiten, maar vanuit dezelfde technische bedrijfseenheid (Cass., 1 februari 2010, S.09.0017.N, www.juportal.be; Cass., 13 mei 2019, S.18.0039.N, www.juportal.be).
- De reële werkgelegenheidsschepping moet worden beoordeeld zonder dat hierbij een onderscheid wordt gemaakt naar gelang het statuut van de werknemer of de aard van het door hem verricht werk. Er is dan ook sprake van een ‘vervanging’ van de ene werknemer door de andere, als bedoeld in artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002, indien de nieuw in dienst genomen werknemer een ander statuut heeft of een werk van een andere aard verricht dan een voorheen in dezelfde technische bedrijfseenheid tewerkgestelde werknemer (vgl. Cass., 10 december 2007 S.07.0036.N, www.juportal.be).
- De telberekening die de RSZ hanteert om de netto-aanwerving objectief te evalueren, maakt geen voorwerp uit van kritiek (stuk 5, bundel geïntimeerde).
- De nv Revoir Paris betwist *niet* dat er op datum van de eerste en tweede aanwerving, respectievelijk op 2 oktober 2017 en 1 januari 2018 (lees 16 juli 2018), geen aangroei is geweest van het personeelsbestand in dezelfde technische bedrijfseenheid, m.n. tussen de nv Revoir Paris en de bv Tegel Concept.

Uit het voorgaande volgt dat de eerste en tweede aanwerving geen meer-tewerkstelling uitmaken.

- De RSZ moet worden bijgetreden wanneer hij stelt dat de eerste en tweede aanwerving in de nv Revoir Paris op respectievelijk 2 oktober 2017 en 1 januari 2018 (lees 16 juli 2018), in vergelijking met de periode tot en met het vierde kwartaal voorafgaand aan het kwartaal van de indienstnemingen, geen meer-tewerkstelling hebben te weeggebracht in dezelfde technische bedrijfseenheid, d.w.z. dat het personeelsbestand niet netto is aangegroeid (stuk 5, bundel geïntimeerde).

Al het voorgaande heeft tot gevolg dat het recht op doelgroepvermindering voor de eerste en tweede aanwerving op respectievelijk 2 oktober 2017 en 1 januari 2018 (lees 16 juli 2018) zich *niet* hebben geopend in toepassing van artikel 344 van de programmawet (I) van 24 december 2002.

De RSZ besliste op 11 juli 2019 derhalve terecht tot schrapping over te gaan van de doelgroepvermindering voor de eerste en tweede aanwerving voor de periode vanaf het vierde kwartaal 2017.

Bij dezelfde beslissing deelde de RSZ ook mee dat het recht op de doelgroepvermindering voor de derde aanwerving op 20 augustus 2018 zich wel heeft geopend omdat deze aanwerving wel een meer-tewerkstelling uitmaakt binnen dezelfde technische bedrijfseenheid.

IV.2.10 Besluit

Al het voorgaande doet besluiten dat het hoger beroep ongegrond is.

Het oordeelkundige vonnis van de vijfde kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 15 maart 2021, met algemeen rolnummer 19/948/A, moet worden bevestigd, behalve wat de vereffening van de kosten betreft.

IV.2.11

Artikel 1017, tweede lid, Ger.W. is niet toepasselijk op de RSZ voor vorderingen ingesteld door of tegen de bijdrageplichtige werkgevers (Cass 9 mei 1983, *Arr. Cass.*, 1982-83, 1116; Cass., 26 september 1973, *Arr. Cass.*, 1974, 95).

De nv Revoir Paris treedt op in haar hoedanigheid van bijdrageplichtige werkgever en niet in deze van sociaal verzekerde of gerechtigde, zodat artikel 1017, tweede lid, Ger.W. geen uitwerking krijgt (Cass 18 oktober 1999, *Arr. Cass.*, 1999, 538).

De nv Revoir Paris moet, als in het ongelijk gestelde partij, worden veroordeeld tot de kosten van het geding (artikel 1017, eerste lid, Ger.W.).

De kosten van het geding worden opgesomd in artikel 1018 Ger.W.

De rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd op grond van artikel 1022 Ger.W. en moet worden begroot volgens artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding.

Er wordt één rechtsplegingsvergoeding toegekend per aanleg en per gerechtelijke band. Deze wordt berekend op basis van het bedrag van de hoofdvordering (Cass., 10 januari 2011, *RW*, 2010-11, 1057).

Het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding in graad van beroep wordt bepaald door het bedrag van de vordering of van het verweer zoals omschreven in de beroepsakte, of, in geval van wijziging van de vordering in de loop van de aanleg, het bedrag van de vordering zoals dit in de laatste conclusie in die aanleg wordt gevorderd (B. Van den Bergh, S. Sobrie, *De rechtsplegingsvergoeding in al zijn facetten*, Wolters-Kluwers, Mechelen, 2016, 127).

De vordering is in geld waardeerbaar (van 20.000,01 tot 40.000 euro).

De rechtsplegingsvergoedingen zijn op 1 juni 2021 en op 1 april 2022 geïndexeerd.

De indexatie is met onmiddellijke ingang van toepassing op de hangende gedingen (Van B. Van den Bergh, S. Sobrie, *Wie zal dat betalen...? De rechtsplegingsvergoeding ont(k)leed*, Wolters-Kluwers, Mechelen, 2021, 12-13).

De appelrechter moet zich, voor wat betreft de begroting van de (geïndexeerde) rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg, plaatsen op de datum van de uitspraak van de eerste rechter, i.c. 15 maart 2021 (Cass., 1 maart 2019, C.18.0219.N, www.juportal.be).

De rechtsplegingsvergoedingen kunnen worden begroot op 1.100 euro in graad van eerste aanleg en op 2.800 euro in graad van hoger beroep, inzonderheid nu geen overtuigende argumenten worden aangevoerd om af te wijken van het basisbedrag.

De RSZ vordert in hoger beroep een rechtsplegingsvergoeding van 1.680 euro.

Het arbeidshof kan geen uitspraak doen over zaken die niet in de syntheseconclusies worden gevorderd (Cass., 29 maart 2012, *RW*, 2012-13, 1145-1146). Bijgevolg kan het arbeidshof in graad van hoger beroep slechts een rechtsplegingsvergoeding toekennen van 1.680 euro.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond.

Bevestigt het vonnis van de vijfde kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 15 maart 2021, met algemeen rolnummer 19/948/A, behalve wat de vereffening van de kosten van het geding betreft.

Verwijst de nv Revoir Paris in de kosten van het geding, als bedoeld in artikel 1018 Ger.W., met inbegrip, per aanleg, van een bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Vereffent de gerechtskosten aan de zijde van de RSZ op een rechtsplegingsvergoeding, in graad van eerste aanleg, van 1.100 euro en op een rechtsplegingsvergoeding, in graad van hoger beroep, van 1.680 euro.

Wijst al het overige, dat niet van rechtswege geldt, af.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

, raadsheer m.o.,
, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
, raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
bijgestaan door , hoofdgriffier.

, raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende, verkeert in de onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen.
Overeenkomstig artikel 785 Ger. W., wordt dit arrest ondertekend door , raadsheer m.o. en voorzitter van deze kamer en , raadsheer in sociale zaken, werkgever

, hoofdgriffier

en uitgesproken op de openbare terechtzitting 15 september 2022 van door:

, raadsheer m.o.,
, hoofdgriffier.